

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2018.
година LVIII
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2018.
година LVIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
посебни саветник министра

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2018 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ
ЈАВНИ ПРИХОДИ
ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. У случају испоруке електричне енергије на територији Републике Србије коју врши страном лице – обвезник ПДВ на организованом тржишту електричне енергије у Републици Србији другом обвезнику ПДВ, а узимајући у обзир да учествовање на организованом тржишту електричне енергије подразумева и могућност да конкретни учесници један другом изврше више промета електричне енергије у истом периоду, да ли се ти промети сматрају сукцесивним испорукама за које се може издати један рачун? 9
 2. Порески третман услуга давања права на коришћење софтвера и услуга техничког одржавања софтвера које страном лице, тј. лице које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу пружа електронским путем правном лицу (које није обвезник ПДВ) у Републици Србији 12
 3. Да ли се обрачунава и плаћа ПДВ на концесиону накнаду коју Град Нови Сад прима по основу реализације пројекта јавно-приватног партнерства са елементима концесије? 15
 4. Порески третман промета услуге уступања права коришћења жига које обвезник ПДВ, давалац концесије, врши другом обвезнику ПДВ, концесионару, на основу закљученог уговора о лиценци жига, а који се не врши у оквиру реализације уговора о јавно-приватном партнерству са елементима концесије 17
 5. Да ли обвезник ПДВ има право на одбитак ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру
-

новоизграђеног грађевинског објекта – стану, који набавља за потребе обављања делатности дизајнирања и трговине одевних предмета од коже и крзна, као изложбени и продајни простор?..... 19

6. Право на одбитак претходног пореза у случају ако после извршеног промета услуге давања у закуп пословног простора, обвезник ПДВ – закуподавац накнадно зарачуна обвезнику ПДВ – закупцу износ споредних трошкова (трошкови електричне енергије, воде, телефонских услуга и сл.).....21

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли је обвезник дужан да плати камату по основу пореза на имовину за 2018. годину ако је по добијању решења о утврђивању пореза за 2018. годину порез платио одједном дана 30. марта 2018. године?27

Да ли се пореска обавеза по основу пореза на имовину за 2018. и 2019. годину плаћа у тромесечним ратама или може и одједном?27

2. Да ли фер вредност непокретности чини основицу пореза на имовину за 2018. годину за пословну зграду за коју је порески обвезник предузетник ако је то лице „урадило фер процену њене вредности код овлашћене проценитељске куће“? 31

3. Када настаје пореска обавеза за порез на имовину за земљиште које је купљено по основу уговора закљученог 10. јануара 2018. године, ако је предаја земљишта купцу извршена 3. априла 2018. године?..... 34

4. Да ли постоји основ за ослобођење од пореза на имовину пољопривредног земљишта које је у зони Парка природе „Златибор“?..... 34

5. Да ли је обавеза по основу пореза на наслеђе и поклон застарела ако је обвезник сада добио опомену за плаћање дуга за наслеђе остварено пре 20 година, односно да ли се на тај дуг обрачунава и плаћа камата?37

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање прихода који је обвезник остварио за период док је испуњавао услове да буде предузетник паушалац у случају када постане обвезник ПДВ-а.....41

2. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу капиталног добитка од продаје удела у привредном друштву, који удео је у свом власништву имало непрекидно најмање десет година, с тим да овим преносом привредно друштво стиче сопствене уделе44

3. Коришћење права на ослобођење од плаћања дела пореза и доприноса по основу зараде за новозапослена лица које користи послодавац – правно лице које је било разврстано у мала правна лица када је почело да корисати олакшицу, а након три године дође до промене у разврставању у средње правно лице46

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Да ли општина Параћин може примењивати важећу Одлуку о локалним комуналним таксама („Службени лист општине Параћин”, бр. 20/12 ... 23/18, у даљем тексту: Одлука), тарифни број 4 и тарифни број 7 којима су прописане комуналне таксе за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности, односно за заузеће јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова, раскопавање јавних површина и постављање грађевинских скела на јавним површинама до доношења нових одлука?49

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Да ли су сви страни држављанин ослобођени од плаћања републичке административне таксе приликом подношења захтева за издавање одобрења за привремени боравак странаца у Републици Србији, у складу са чланом 19. став 1. Закона о републичким административним таксама, или су ослобођени само страни држављани под условом узајамности, у складу са чланом 21. Закона о републичким административним таксама, као и захтев да се достави списак држава са којима Република Србија има потписане споразуме о ослобађању од плаћања такси и за које списе и радње? 53
2. Издавање визе, без наплате такси, учесницима 141. скупштине Интерпарламентарне уније 56
3. Да ли постоји могућност ослобођења Апотеке Београд и Института за медицину рада Србије „др Драгомир Карајовић” од плаћања републичке административне таксе за списе и радње из области безбедности и здравља на раду? 58
4. Захтев за ослобођење од плаћања републичке административне таксе за издавање радне дозволе за запошљавање држављанину Републике Македоније који је поднео Републички геодетски завод 61

АКЦИЗЕ

1. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе у случају када привредно друштво обавља превоз терета за сопствене потребе (превоз својих сировина и алата), при чему је основна делатност привредног друштва производња електричне енергије (шифра делатности 35.11) 65
-

-
2. Могућност складиштења произведених цигарета намењених извозу у неком другом магацину, ван локације магацина готових производа где је регистрована производна јединица, услед превазилажења смештајних капацитета у магацину готових производа у месту „А“, а у циљу испуњења договорене динамике испоруке иностраним купцима 69
 3. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе у случају када правно лице обавља превоз терета за сопствене потребе између својих објеката, а делатност правног лица је регистрована у сектору И (Услуге смештаја и исхране) Класификације делатности 72
 4. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе, за превоз ствари за сопствене потребе, у случају када се превоз ствари за сопствене потребе обавља до продајних објеката другог правног лица.. 76
 5. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе за превоз ствари у случају када се плаћање рачуна за деривате нафте врши путем пребијања (компензације) 80

ЦАРИНЕ

1. Могућност чувања архивских примерака царинске декларације са прилозима и других докумената из царинског поступка само у електронском облику 85
 2. Документација коју је потребно приложити царини приликом извоза неопасног отпада – биотечности и глицерина, чија производња се обавља у складу са Решењем о издавању дозволе за третман неопасног отпада од 16.12.2018. године, издатог предузећу „А“ од стране општинске управе..... 87
-

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног приликом пружања услуге обуке путем интернета крајњим потрошачима – физичким лицима у вези са коришћењем производа из производног програма предметног привредног друштва, при чему би у цену обуке били укључене и брошуре, односно материјал који је неопходан за спровођење обуке који би се полазницима испоручивао путем независне курирске службе ангажоване од стране конкретног друштва, а у оквиру планиране нове делатности 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) из Класификације делатности? 89

2. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног приликом пружања услуге изнајмљивања аутомобила и лаких моторних возила, као и пружања услуге лизинга аутомобила и лаких моторних возила, правним лицима у оквиру претежне делатности 77.11 (Изнајмљивање и лизинг аутомобила и лаких моторних возила) из Класификације делатности прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС“, бр. 54/10)? 90

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у децембру 2018. године.....93

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. У случају испоруке електричне енергије на територији Републике Србије коју врши страном лице – обвезник ПДВ на организованом тржишту електричне енергије у Републици Србији другом обвезнику ПДВ, а узимајући у обзир да учествовање на организованом тржишту електричне енергије подразумева и могућност да конкретни учесници један другом изврше више промета електричне енергије у истом периоду, да ли се ти промети сматрају сукцесивним испорукама за које се може издати један рачун?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 312-01-1/2018-04 од 24.12.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), порески пуномоћник страног лица у име и за рачун страног лица – обвезника ПДВ издаје рачун за промет добара и услуга који на територији Републике Србије врши страном лице – обвезник ПДВ. Према томе, за испоруку електричне енергије на територији Републике Србије коју врши страном лице – обвезник ПДВ на организованом тржишту електричне енергије у Републици Србији другом обвезнику ПДВ, рачун издаје порески пуномоћник тог страног лица – обвезника ПДВ. С тим у вези, а узимајући у обзир да учествовање на организованом тржишту електричне енергије (према закону којим се уређује енергетика реч је о институционално уређеном односу између понуде и тражње учесника на тржишту електричне енергије, са унапред одређеним стандардизованим

продуктима и физичком испоруком, на временском оквиру дан унапред и унутар дана), по природи ствари, подразумева и могућност да конкретни учесници један другом изврше више промета електричне енергије у истом периоду, мишљења смо да не постоје сметње да се ти промети сматрају сукцесивним испорукама за које се може издати један рачун, под условом да су у евиденцији обвезника ПДВ – испоручиоца електричне енергије обезбеђени подаци од значаја за обрачунавање и плаћање ПДВ, у складу са Правилником о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Службени гласник РС”, бр. 123/12, 86/15 и 52/18, у даљем тексту: Правилник).

Одредбом члана 10а став 6. Закона прописано је да порески пуномоћник страног лица обавља све послове у вези са испуњавањем обавеза и остваривањем права које страно лице у складу са овим законом има као обвезник ПДВ (подношење евиденционе пријаве, обрачунавање ПДВ, издавање рачуна, подношење пореских пријава, плаћање ПДВ и друго).

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Рачун, у складу са ставом 4. истог члана Закона, нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;

9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунао ПДВ;

10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Сагласно члану 45. Закона, министар ближе уређује у којим случајевима нема обавезе издавања рачуна или могу да се изоставе поједини подаци у рачуну, односно да се предвиде додатна поједностављења у вези са издавањем рачуна.

Одредбом члана 24а став 1. Правилника прописано је да у рачуну који у име и за рачун обвезника ПДВ – страног лица издаје порески пуномоћник из члана 10а Закона, као податак о ПИБ-у из члана 42. став 4. тачка 1) Закона наводи се ПИБ, односно ЕБС који је страном лицу додељен у Републици Србији.

У рачуну из става 1. овог члана, у складу са ставом 2. члана 24а Правилника, наводе се и подаци о пореском пуномоћнику, и то о:

- 1) називу, односно имену и презимену пуномоћника;
- 2) адреси седишта, односно пребивалишта пуномоћника;
- 3) ПИБ-у, односно ЈМБГ-у пуномоћника.

Према одредби члана 22. став 1. Правилника, обвезник ПДВ који, на основу закључених уговора, сукцесивно врши испоруку добара или услуга, може да изда један рачун за више појединачних испорука добара или услуга једном лицу, под условом да у својој евиденцији обезбеди податке од значаја за обрачунавање и плаћање ПДВ (датум промета добара или услуга, врста и количина испоручених добара или врста и обим услуга, износ основице, пореска стопа која се примењује, износ ПДВ и напомена о пореском ослобођењу).

Обвезник ПДВ из става 1. овог члана за којег је порески период календарски месец, дужан је да изда рачун из става 1. овог члана најмање једном у пореском периоду, и то најкасније последњег дана пореског периода за испоруку добара и услуга извршених у том пореском периоду (члан 22. став 2. Правилника).

Обвезник ПДВ из става 1. овог члана за којег је порески период календарско тромесечје, дужан је да изда рачун из става 1. овог члана најмање три пута у пореском периоду, и то најкасније последњег дана сваког календарског месеца у пореском периоду – календарском тромесечју за испоруку добара и услуга извршених у том пореском периоду (члан 22. став 3. Правилника).

2. Порески третман услуга давања права на коришћење софтвера и услуга техничког одржавања софтвера које страно лице, тј. лице које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу пружа електронским путем правном лицу (које није обвезник ПДВ) у Републици Србији (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00805/2018-04 од 24.12.2018. год.)

У складу са одредбама члана 12. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), место промета услуга одређује се у зависности од тога да ли се услуге пружају пореском обвезнику или лицу које није порески обвезник, у смислу члана 12. Закона, при чему је Законом уређено која се лица сматрају пореским обвезницима за сврху примене правила за одређивање места промета услуга. У случају када за одређивање места промета услуга које се пружају пореском обвезнику нису прописани изузеци од примене начела прописаног чланом 12. став 4. Закона, место промета услуга одређује се у складу са тим начелом. Према наведеном начелу, тј. према члану 12. став 4. Закона, местом промета услуга који се врши пореском обвезнику сматра се место у којем прималац услуга има седиште или сталну пословну јединицу ако се промет услуга врши сталној пословној јединици која се не налази у месту у којем прималац услуга има седиште односно место у којем прималац услуга има пребивалиште или боравиште.

Сагласно наведеном, када страном лице, тј. лице које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу, а под претпоставком да то страном лице није обвезник ПДВ у Републици Србији, пружа услуге давања права на коришћење софтвера и услуге техничког одржавања софтвера привредном друштву са седиштем у Републици Србији, сматра се да страном лице пружа услугу пореском обвезнику из члана 12. став 3. тачка 1) Закона. Местом промета предметних услуга сматра се место у којем прималац услуга има седиште, тј. у конкретном случају Република Србија. С тим у вези, независно од тога што, у конкретном случају, привредно друштво – прималац услуга није обвезник ПДВ, то лице (привредно друштво прималац услуга) је порески дужник за промет предметних услуга који му врши страном лице, што значи да је дужно да по основу наведеног промета страног лица обрачуна ПДВ, да поднесе пореску пријаву ПДВ (Образац ПППДВ) и да плати обрачунати ПДВ у складу са Законом.

Када је реч о праву на одбитак претходног пореза обрачунатог за промет наведених услуга страног лица, указујемо да ово право може да оствари само лице које је обвезник ПДВ и које набављене услуге користи за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза и промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији.

Према томе, када лице које није обвезник ПДВ обрачуна ПДВ за промет услуга давања права на коришћење софтвера и услуга техничког одржавања софтвера који му је извршило страном лице, то лице нема право да обрачуна ПДВ одбије као претходни порез.

Такође, право да ПДВ обрачунат за промет предметних услуга страног лица одбије као претходни порез нема ни лице које је обвезник ПДВ, а које те услуге користи, односно које ће их користити за промет за који је Законом прописано пореско ослобођење без

права на одбитак претходног пореза, примера ради за промет услуга приређивања игара на срећу из члана 25. став 2. тачка 18) Закона.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Порески дужник, у смислу овог закона, је прималац добара и услуга, ако страном лице није обвезник ПДВ у Републици, независно од тога да ли у Републици има сталну пословну јединицу и да ли је та стална пословна јединица обвезник ПДВ у Републици (члан 10. став 1. тачка 3) Закона).

Одредбом члана 12. став 1. Закона прописано је да се овим чланом одређује порески обвезник искључиво за сврху примене правила која се односе на одређивање места промета услуга.

Сагласно одредби члана 12. став 3. Закона, када услугу пружа страном лице које се није евидентирало за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом, пореским обвезником којем се пружа услуга сматра се:

- 1) свако лице које обавља делатност као трајну активност без обзира на циљ обављања те делатности;
- 2) правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе.

Ако се промет услуга врши пореском обвезнику, местом

промета услуга сматра се место у којем прималац услуга има седиште или сталну пословну јединицу ако се промет услуга врши сталној пословној јединици која се не налази у месту у којем прималац услуга има седиште, односно место у којем прималац услуга има пребивалиште или боравиште (члан 12. став 4. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 18) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга приређивања игара на срећу.

Сагласно одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

3. Да ли се обрачунава и плаћа ПДВ на концесиону накнаду коју Град Нови Сад прима по основу реализације пројекта јавно-приватног партнерства са елементима концесије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00620/2018-04 од 14.12.2018. год.)

Лицима из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон) сматрају се Република и њени органи, органи

територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом, односно актом органа Републике, територијалне аутономије или локалне самоуправе у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе. Град Нови Сад, као јединица локалне самоуправе, сматра се лицем из члана 9. став 1. Закона. С тим у вези, за промет добара и услуга који Град Нови Сад врши у оквиру обављања послова из свог делокруга утврђеног Законом о локалној самоуправи („Службени гласник РС”, бр. 129/07, 83/14 – др. закон, 101/16 – др. закон и 47/18), а под условом да тај промет не би могао да доведе до нарушавања конкуренције, што значи да поред Града Новог Сада, односно другог лица из члана 9. став 1. Закона, предметни промет не врши ни једно друго лице, Град Нови Сад није порески обвезник.

Према томе, на концесиону накнаду коју Град Нови Сад прима по основу реализације пројекта јавно-приватног партнерства са елементима концесије (давање концесије за обављање фармацеутске здравствене делатности на примарном нивоу на територији Града Новог Сада), ПДВ се не обрачунава и не плаћа.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према члану 9. став 1. Закона, Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и

правна лица основана законом, односно актом органа Републике, територијалне аутономије или локалне самоуправе у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе (у даљем тексту: Република, органи и правна лица), нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе.

У складу са чланом 9. став 2. Закона, Република, органи и правна лица обвезници су за промет добара и услуга из става 1. овог члана за који би изузимање од обавезе у смислу става 1. овог члана могло да доведе до нарушавања конкуренције, као и за промет добара и услуга изван делокруга органа, односно ван обављања послова државне управе или локалне самоуправе, а који су опорезиви у складу са овим законом. Сматра се да би изузимање од обавезе у смислу става 1. овог члана могло да доведе до нарушавања конкуренције, у смислу овог закона, ако промет добара и услуга из става 1. овог члана, осим Републике, органа и правних лица, врши и друго лице.

4. Порески третман промета услуге уступања права коришћења жига које обвезник ПДВ, давалац концесије, врши другом обвезнику ПДВ, концесионару, на основу закљученог уговора о лиценци жига, а који се не врши у оквиру реализације уговора о јавно-приватном партнерству са елементима концесије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-603/2018-04 од 30.11.2018. год.)

У складу са чланом 6а Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), сматра се да, у смислу овог закона, промет

добра и услуга који врши давалац концесије концесионару, односно концесионар даваоцу концесије у оквиру реализације уговора о јавно-приватном партнерству са елементима концесије, закљученог у складу са законом којим се уређују јавно-приватно партнерство и концесије, није извршен, ако су давалац концесије и концесионар обвезници ПДВ који би, у случају када би се тај промет сматрао извршеним, имали у потпуности право на одбитак претходног пореза у складу са овим законом.

С тим у вези, а имајући у виду следеће наводе из вашег дописа: да се право на коришћење жигова уступа по основу уговора о лиценци, који је независан од концесионог уговора; да жигови који су предмет уговора о лиценци не представљају концесиона средства која се дају на коришћење по основу концесионог уговора; да концесиона накнада по основу концесионог уговора ни у једном делу не представља накнаду за право на коришћење предметних жигова, као и да концесиона активност не обухвата финансирање, управљање, коришћење и одржавање жигова који су у власништву носиоца жига, сматрамо да се, у конкретном случају, одредба члана 6а Закона не може применити на уступање права коришћења жига које обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ на основу закљученог уговора о лиценци жига.

Сходно наведеном, на промет услуге уступања права коришћења жига које обвезник ПДВ, давалац концесије, врши другом обвезнику ПДВ, концесионару, на основу закљученог уговора о лиценци жига, а који се не врши у оквиру реализације уговора о јавно-приватном партнерству са елементима концесије, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став . Закона).

Одредбом члана 5. став 3. тачка 1) Закона прописано је да се прометом услуга, у смислу овог закона, сматра и пренос, уступање и давање на коришћење ауторских и сродних права, патената, лиценци, заштитних знакова, као и других права интелектуалне својине.

Сагласно одредби члана 6а Закона, сматра се да, у смислу овог закона, промет добара и услуга који врши давалац концесије концесионару, односно концесионар даваоцу концесије у оквиру реализације уговора о јавно-приватном партнерству са елементима концесије, закљученог у складу са законом којим се уређују јавно-приватно партнерство и концесије, није извршен, ако су давалац концесије и концесионар обвезници ПДВ који би, у случају када би се тај промет сматрао извршеним, имали у потпуности право на одбитак претходног пореза у складу са овим законом.

5. Да ли обвезник ПДВ има право на одбитак ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта – стану, који набавља за потребе обављања делатности дизајнирања и трговине одевних предмета од коже и крзна, као изложбени и продајни простор?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-529/2018-04 од 26.10.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), обвезник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права

располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта – стану, који набавља за потребе обављања делатности дизајнирања и трговине одевних предмета од коже и крзна, као изложбени и продајни простор (што значи да је реч о обављању делатности у оквиру које обвезник ПДВ врши промет са правом на одбитак претходног пореза), одбије као претходни порез, ако поседује рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са Законом. Поред тога напомињемо, чињеница да је обвезник ПДВ купио стан да би га користио као пословни простор, не умањује његово право да по основу набавке предметног добра оствари одбитак претходног пореза у складу са Законом.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, у складу са одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби става 6. истог члана Закона, обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право.

6. Право на одбитак претходног пореза у случају ако после извршеног промета услуге давања у закуп пословног простора, обвезник ПДВ – закуподавац накнадно зарачуна обвезнику ПДВ – закупцу износ споредних трошкова (трошкови електричне енергије, воде, телефонских услуга и сл.)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-503/2018-04 од 15.10.2018. год.)

Када обвезник ПДВ – закуподавац изврши промет услуге давања у закуп пословног простора обвезнику ПДВ – закупцу, дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ по пореској стопи од 20% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон). Основицу за обрачунавање ПДВ

чини укупан износ накнаде коју обвезник ПДВ – закуподавац прима или треба да прими за промет ове услуге, укључујући и све споредне трошкове које зарачунава закупцу (нпр. трошкови електричне енергије, воде, телефонских услуга и сл.), у коју није укључен ПДВ. За предметни промет услуге обвезник ПДВ – закуподавац издаје рачун који нарочито садржи следеће податке: назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ – издаваоца рачуна, место и датум издавања и редни број рачуна, назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна, врсту и обим услуга, датум промета услуга, износ основице, пореској стопи која се примењује и износ ПДВ који је обрачунат на основицу. На основу тако издатог рачуна обвезник ПДВ – купац има право да ПДВ обрачунат и исказан у рачуну обвезника ПДВ – закуподавца одбије као претходни порез, уз испуњење осталих услова прописаних Законом.

Ако после извршеног промета услуге давања у закуп пословног простора, обвезник ПДВ – закуподавац накнадно зарачуна обвезнику ПДВ – закупцу износ споредних трошкова (трошкови електричне енергије, воде, телефонских услуга и сл.), реч је о повећању основице за промет услуге давања у закуп пословног простора, што значи да је обвезник ПДВ – закуподавац дужан да обрачуна ПДВ на укупан износ трошкова који зарачунава обвезнику ПДВ – закупцу, без ПДВ, као и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У овом случају, обвезник ПДВ – закуподавац издаје документ о повећању основице (тзв. књижно задужење) који садржи податке прописане одредбама члана 15. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Службени гласник РС”, бр. 123/12, 86/15 и 52/18, у даљем тексту: Правилник о рачунима). Наиме, према наведеном члану Правилника о рачунима, у овом случају документ о повећању основице нарочито садржи податке о: називу, адреси и ПИБ-у издаваоца документа, месту и датуму издавања и редном броју документа, називу, адреси и ПИБ-у примаоца документа, износу за који је повећана основица

за обрачунавање ПДВ, пореској стопи и износу за који је повећан износ обрачунатог ПДВ, као и броју и датуму издавања рачуна за извршени промет услуга. На основу тако издатог документа, обвезник ПДВ купац има право да ПДВ обрачунат и исказан у том документу одбије као претходни порез, уз испуњење осталих прописаних услова. Међутим, ако документ који издаје обвезник ПДВ – закуподавац у циљу зарачунавања споредних трошкова не садржи наведене податке, у том случају нису испуњени услови за одбитак претходног пореза.

Сагласно одредбама члана 3. Закона, предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да се у основицу урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Према одредби члана 21. став 1. Закона, ако се основица накнадно повећа за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ,

обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Измена основице из ст. 1–5. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена (став 7. истог члана Закона).

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза даје извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, у складу са одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби става 6. истог члана Закона, обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Рачун, у складу са ставом 4. истог члана Закона, нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;
- 10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Министар ближе уређује у којим случајевима нема обавезе издавања рачуна или могу да се изоставе поједини подаци у рачуну, односно да се предвиде додатна поједностављења у вези са издавањем рачуна (члан 45. Закона).

Сагласно члану 6. став 1. Правилника о рачунима, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга за који је порески дужник у складу са Законом, издаје рачун у којем не исказује податке:

- 1) из члана 42. став 4. тач. 9) и 10) Закона – ако за тај промет не примењује систем наплате;

2) из члана 42. став 4. тачка 9) Закона – ако за тај промет примењује систем наплате.

Према одредби члана 15. став 1. Правилника о рачунима, када се после извршеног промета добара и услуга промени накнада за тај промет, обвезник ПДВ издаје документ о повећању или смањењу накнаде, односно документ о повећању или смањењу основице, а који нарочито садржи податке о:

- 1) називу, адреси и ПИБ-у издаваоца документа;
- 2) месту и датуму издавања и редном броју документа;
- 3) називу, адреси и ПИБ-у примаоца документа;
- 4) износу за који је смањена, односно повећана основица за обрачунавање ПДВ, пореској стопи и износу за који је смањен, односно повећан износ обрачунатог ПДВ – у случају опорезивог промета за који је обвезник ПДВ – издавалац документа порески дужник у складу са Законом;
- 5) износу за који је смањена, односно повећана накнада, без ПДВ – у случају опорезивог промета за који обвезник ПДВ – издавалац документа није порески дужник у складу са Законом;
- 6) износу за који је смањена, односно повећана накнада за промет добара и услуга – у случају промета који је ослобођен ПДВ и промета који не подлеже опорезивању, а за који се издаје рачун у складу са овим правилником;
- 7) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате у складу са Законом – у случају када се за тај промет примењује систем наплате;
- 8) броју и датуму издавања рачуна за извршени промет добара и услуга.

Одредбом става 2. истог члана Правилника о рачунима прописано је да документ из става 1. овог члана издаје обвезник ПДВ који је издао рачун за промет добара или услуга у складу са чл. 42. и 43. Закона.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли је обвезник дужан да плати камату по основу пореза на имовину за 2018. годину ако је по добијању решења о утврђивању пореза за 2018. годину порез платио одједном дана 30. марта 2018. године?

Да ли се пореска обавеза по основу пореза на имовину за 2018. и 2019. годину плаћа у тромесечним ратама или може и одједном?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00633/2018-04 од 18.12.2018. год.)

Према одредби члана 5. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА), пореска обавеза по основу пореза на имовину за календарске године које следе години у којој је настала пореска обавеза, утврђује се на основу закона којим се уређују порези на имовину који је на снази на дан 1. јануара календарске године за коју се пореска обавеза утврђује, осим ако је, у складу с уставом и законом, за поједине одредбе закона предвиђено да имају повратно дејство.

Према томе, на утврђивање и плаћање пореза на имовину за 2018. годину примењују се одредбе Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон) којим су, између осталог, уређени рокови плаћања пореза на имовину.

Сагласно одредби члана 39. став 1. Закона, порез на имовину обвезнику који не води пословне књиге утврђује се решењем органа јединице локалне самоуправе, а плаћа тромесечно – у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода (члан 39. став 1. Закона).

До доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину за пореску годину, обвезник из члана 39. став 1. Закона порез плаћа аконтационо – у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године (члан 39. став 2. Закона).

На износе аконтација које нису плаћене у року из члана 39. став 2. Закона, обвезник је дужан да плати камату која се обрачунава у складу са законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација (члан 39. став 3. Закона).

Позитивну разлику између пореза утврђеног решењем органа јединице локалне самоуправе и аконтационо плаћеног пореза на имовину за тромесечје за које је пореска обавеза доспела, обвезник је дужан да плати у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза (члан 39. став 4. Закона).

Према томе, порез на имовину за 2018. годину се, до доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину, плаћа аконтационо у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја. Ако је физичком лицу као обвезнику који не води пословне књиге решење о утврђивању пореза на имовину за 2018. годину достављено по истеку 45 дана од дана почетка првог тромесечја тј. у марту 2018. године, то лице је било дужно да у року од 45 дана од почетка првог тромесечја аконтационо плати порез за прво тромесечје, а позитивну разлику између пореза утврђеног решењем органа јединице локалне самоуправе за прво тромесечје и аконтационо плаћеног пореза на имовину за то тромесечје – у року

од 15 дана од дана достављања првостепеног решења. Обвезник је имао могућност, али не и обавезу, да пореску обавезу за преостала тромесечја (друго, треће и четврто) плати пре њихове доспелости, што значи и одједном.

Имајући у виду да сте у захтеву навели да сте порез за пореску 2018. годину платили одједном 30. марта 2018. године, одмах по добијеном решењу, ако нисте аконтационо платили прву рату коју је требало да платите у року од 45 дана од почетка првог тромесечја, на износ пореза који сте требали да платите аконтационо Вам се, за период почев од 46-ог дана од дана почетка првог тромесечја 2018. године до 30. марта 2018. године (као дана када сте, како наводите, пореску обавезу по решењу платили одједном), обрачунава камата.

Порез на имовину почев за 2019. годину плаћаће се у складу са одредбама Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон и 95/18, у даљем тексту: ЗПИ). Чланом 39. став 1. ЗПИ прописано је да порез на имовину обвезник који не води пословне књиге плаћа тромесечно, у износу утврђеном решењем, сразмерном броју дана у тромесечју за које се порез плаћа у односу на пореску обавезу утврђену за пореску годину, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину за пореску годину, обвезник порез плаћа аконтационо – у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године (члан 39. став 2. ЗПИ).

Позитивну разлику између пореза утврђеног решењем органа јединице локалне самоуправе и аконтационо плаћеног пореза на имовину за тромесечје за које је пореска обавеза доспела,

обвезник је дужан да плати у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза (члан 39. став 3. ЗПИ).

Порез на имовину обвезник који не води пословне књиге може платити у мањем броју рата од законом прописаних, укључујући плаћање утврђеног пореза одједном, до доспелости пореске обавезе за свако тромесечје (члан 39. став 10. ЗПИ).

На дуговани порез за свако тромесечје и на износе аконтација који нису плаћени у прописаном року, од наредног дана од дана доспелости обрачунава се камата (члан 39. став 11. ЗПИ).

Дакле, до доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину, порез на имовину за 2019. годину физичко лице – обвезник пореза плаћа аконтационо, у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја. Позитивна разлика између пореза утврђеног решењем органа јединице локалне самоуправе за тромесечја за која је порез плаћен аконтационо и аконтационо плаћеног пореза за та тромесечја, плаћа се у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења. За тромесечја која следе добијању решења, порез се плаћа у року од 45 дана од дана почетка сваког од њих, осим у случају кад је период од достављања решења до истека рока од 45 дана од дана почетка тромесечја краћи од 15 дана – у којем случају се порез плаћа у року од 15 дана.

Физичко лице – обвезник пореза на имовину има могућност да порез на имовину почев за 2019. годину плати одједном или у мањем броју рата од законом прописаних (којом могућношћу се порески обвезник може али не мора користити). Међутим, ако обвезник обавезу по основу пореза на имовину плати одједном али након протеча рока, односно рокова, прописаних ЗПИ (45 дана од почетка сваког тромесечја), на износ пореза који је неблаговремено плаћен биће у обавези да плати камату, у складу са ЗПППА, која ће

се обрачунавати почев од наредног дана од дана доспелости сваке конкретне рате.

2. Да ли фер вредност непокретности чини основицу пореза на имовину за 2018. годину за пословну зграду за коју је порески обвезник предузетник ако је то лице „урадило фер процену њене вредности код овлашћене проценитељске куће“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00635/2018-04 од 18.12.2018. год.)

Према одредби члана 7. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Сагласно одредби члана 6. став 5. Закона, у смислу Закона, текућом годином сматра се година која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

Према одредби члана 2. тачка 4) Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13 и 30/18, у даљем тексту: ЗОР), Међународни стандарди финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), у смислу овог закона, су: Оквир за припремање и приказивање финансијских извештаја (Framework for the Preparation and Presentation of Financial Statements), Међународни рачуноводствени стандарди – МРС (International

Accounting Standards – IAS), Међународни стандарди финансијског извештавања – МСФИ (International Financial Reporting Standards – IFRS) и са њима повезана тумачења, издата од Комитета за тумачење рачуноводствених стандарда (International Financial Reporting Interpretations Committee – IFRIC), накнадне измене тих стандарда и са њима повезана тумачења, одобрени од Одбора за међународне рачуноводствене стандарде (International Accounting Standards Board – IASB), чији је превод утврдило и објавило министарство надлежно за послове финансија (у даљем тексту: Министарство). Превод МСФИ који утврђује и објављује Министарство чине основни текстови МРС, односно МСФИ, издати од Одбора за међународне рачуноводствене стандарде, као и тумачења издата од Комитета за тумачење рачуноводствених стандарда у облику у којем су издати, и који не укључују основе за закључивање, илуструјуће примере, смернице, коментаре, супротна мишљења, разрађене примере и други допунски објашњавајући материјал који може да се усвоји у вези са стандардима, односно тумачењима, осим ако се изричито не наводи да је он саставни део стандарда, односно тумачења.

Одредбом члана 2. тачка 5) ЗОР прописано је да је Међународни стандард финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП) рачуноводствени стандард финансијског извештавања за мала и средња правна лица (International Financial Reporting Standard for Small and Medium-sized entities – IFRS for SMEs), одобрен од Одбора за међународне рачуноводствене стандарде (IASB), чији је превод утврдило и објавило Министарство.

Одредбе овог закона односе се на правна лица из члана 2. тач. 1) и 2) овог закона и предузетнике из члана 2. тачка 3) овог закона (члан 4. став 1. ЗОР).

Према члану 2. тачка 3) ЗОР, предузетници су физичка лица која самостално обављају привредну делатност ради стицања добити,

а која пословне књиге воде по систему двојног књиговодства, ако посебним прописима није друкчије уређено.

Предузетници се, у смислу тог закона, сматрају микро правним лицима (члан 6. став 13. ЗОР).

Према одредби члана 22. ЗОР, за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у појединачним финансијским извештајима, микро и друга правна лица из члана 2. тачка 2) овог закона, независно од величине, примењују подзаконски акт који доноси министар надлежан за послове финансија, а који се заснива на општим рачуноводственим начелима. Изузетно од става 1. овог члана, микро и друга правна лица из члана 2. тачка 2) овог закона, независно од величине, могу да одлуче да примењују МСФИ за МСП из члана 21. овог закона. У случају из става 2. овог члана, микро и друга правна лица из члана 2. тачка 2) овог закона, независно од величине, дужна су да примењују МСФИ за МСП у континуитету.

Према томе, основица пореза на имовину прописана је Законом и нема основа да се утврђује на начин друкчији од прописаног.

С обзиром на то да су, према ЗОР, међународни стандарди финансијског извештавања МСФИ и МСФИ за МСП, као и да је у одредби члана 7. став 1. Закона (која уређује када фер вредност чини пореску основицу) изричито наведен МСФИ, али не и МСФИ за МСП, те да предузетници немају законску могућност да примењују МСФИ, нема законског основа да основицу пореза на имовину за коју је порески обвезник предузетник чини фер вредност непокретности, па ни у случају кад је процену вредности непокретности, како наводите, извршила „овлашћена проценитељска кућа”.

3. Када настаје пореска обавеза за порез на имовину за земљиште које је купљено по основу уговора закљученог 10. јануара 2018. године, ако је предаја земљишта купцу извршена 3. априла 2018. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00590/2018-04 од 11.12.2018. год.)

Према одредби члана 10. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Према томе, кад је закључен уговор о куповини земљишта које је продавац предао купцу по истеку одређеног периода од дана закључења уговора, пореска обавеза по основу пореза на имовину за то земљиште купцу је настала даном закључења уговора.

4. Да ли постоји основ за ослобођење од пореза на имовину пољопривредног земљишта које је у зони Парка природе „Златибор”?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00596/2018-04 од 29.11.2018. год.)

Одредбама члана 12. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности:

1) у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа;

2) дипломатских и конзуларних представништава страних држава, под условом реципроцитета;

3) у својини традиционалних цркава и верских заједница и других цркава и верских заједница регистрованих у складу са законом којим се уређује правни положај цркава и верских заједница, које су намењене и искључиво се користе за обављање богослужбене делатности;

4) које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене;

5) брисана;

6) пољопривредно и шумско земљиште које се поново приводи намени – пет година, рачунајући од почетка привођења намени;

7) путеве, пруге и друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, као и на изграђене обале за пристајање пловила (кејске зидове и слично), бродске преводнице, маневарску површину и полетно слетне стазе на аеродромима;

7а) водно земљиште и водне објекте који су уписани у регистар катастра водног добра, односно катастра водних објеката, осим на објекте за узгој риба (рибњаке);

8) земљиште – за површину под објектом на који се порез плаћа, осим на земљиште под складишним или стоваришним објектом;

9) склоништа људи и добара од ратних дејстава;

10) објекте обвезника пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства, односно обвезника коме је пољопривреда претежна регистрована делатност, који су намењени и користе се искључиво за примарну пољопривредну производњу, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште;

11) објекте, односно делове објеката који у складу са прописима непосредно служе за обављање комуналних делатности;

12) за које је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на имовину.

Порез на имовину на територији јединице локалне самоуправе не плаћа обвезник кад укупна основица за све његове непокретности на тој територији не прелази износ од 400.000 динара (члан 12. став 2. Закона).

Одредбе става 1. тач. 2) до 11) и става 2. овог члана не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Порез на имовину не плаћа обвезник – ималац права на непокретности из члана 2. овог закона, коју без накнаде уступи на коришћење лицу прогнаном после 1. августа 1995. године, ако прогнано лице и чланови његовог породичног домаћинства не остварују приходе, изузев прихода од земљишта које је предмет опорезивања (члан 12. став 5. Закона).

Порез на имовину на непокретности обвезника који води пословне књиге, које од настанка пореске обавезе исказује у својим пословним књигама као добро искључиво намењено даљој продаји,

не плаћа се за годину у којој је пореска обавеза настала, као ни за годину која следи тој години (члан 12. став 6. Закона).

У случају из члана 7. став 7. овог закона обвезник нема право на пореско ослобођење из става 1. тачка 8) овог члана (члан 12. став 7. Закона).

Према томе, пореско ослобођење остварује се кад за то постоји Законом прописан основ. Законом није прописано пореско ослобођење за пољопривредно земљиште зато што је, у складу са законом којим се уређује заштита природе, проглашено заштићеним подручјем изузетног значаја, односно парком природе.

У конкретном случају, нема основа да се пољопривредно земљиште ослободи пореза на имовину зато што је, у складу са законом којим се уређује заштита природе, проглашено заштићеним подручјем изузетног значаја, односно I категорије као парк природе „Златибор”.

5. Да ли је обавеза по основу пореза на наслеђе и поклон застарела ако је обвезник сада добио опомену за плаћање дуга за наслеђе остварено пре 20 година, односно да ли се на тај дуг обрачунава и плаћа камата?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00501/2018-04 од 16.11.2018. год.)

Према одредби члана 17. ст. 1. и 5. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), пореска обавеза у односу на наслеђе настаје даном правоснажности решења о наслеђивању, осим ако је овим законом друкчије уређено. Ако

уговор о поклону, решење о наслеђивању, одлука суда, односно други правни основ преноса права из члана 14. овог закона, нису пријављени у смислу члана 35. овог закона, или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за наслеђивање или поклон ствари, права или новца или признавање права која су предмет опорезивања према члану 14. овог закона.

Према одредби члана 40. став 1. Закона, порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права утврђују се решењем пореског органа, а плаћају у року од 15 дана од дана достављања решења.

Према одредби члана 114. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: ЗПППА), право Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече.

Застарелост права на утврђивање пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је требало утврдити порез, односно споредно пореско давање (члан 114. став 2. ЗПППА).

Застарелост права на наплату пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је обавеза пореског дужника доспела за плаћање (члан 114. став 3. ЗПППА).

Према одредби члана 114д ЗПППА, застарелост се прекида сваком радњом Пореске управе предузетом против пореског дужника у циљу утврђивања и наплате пореза и споредних пореских давања, односно радњом пореског обвезника предузетом у циљу остваривања

права на повраћај, порески кредит, рефакцију и рефундацију, као и намирење доспелих обавеза путем прекњижавања и повраћај споредних пореских давања.

Одредбом члана 114ж став 1. ЗПППА прописано је да право на утврђивање, наплату, повраћај, порески кредит, рефакцију, рефундацију, као и намирење доспелих обавеза путем прекњижавања пореза, увек застарева у року од десет година од истека године у којој је порез требало утврдити или наплатити, односно у којој је извршена преплата, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 114ж став 2. ЗПППА, Пореска управа, по истеку рока из става тог члана, по службеној дужности, доноси решење о престанку пореске обавезе, односно о престанку права на повраћај, порески кредит, рефакцију, рефундацију, као и на намирење доспелих обавеза путем прекњижавања пореза, због застарелости.

Дакле, ако пореску обавезу по основу пореза на наслеђе и поклон нисте у прописаном року пријавили надлежном пореском органу, пореска обавеза настала је даном сазнања тог органа за наслеђе и поклон.

Порез на наслеђе и поклон који Вам је утврђен решењем плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Ако порез на наслеђе и поклон није плаћен у утврђеном износу, право пореског органа на наплату пореске обавезе застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече, тј. од првог дана наредне године од године у којој је обавеза пореског обвезника доспела за плаћање. Међутим, ако је порески орган против Вас, као пореског обвезника, предузимао радње у циљу наплате пореске обавезе, рок застарелости се у том случају прекидао сваком радњом тог органа предузетом у циљу наплате утврђене пореске обавезе. Рок застарелости после сваког прекида (уколико је прекида у

конкретном случају било) почињао је да тече изнова, при чему се време које је протекло пре прекида не рачуна у законом одређени рок за застарелост.

Због доцње у плаћању пореза обрачунава се и плаћа камата у складу са ЗПППА.

Имајући у виду да је утврђивање и наплата пореза делатност Пореске управе, у сваком конкретном случају надлежни порески орган цени чињенично стање од утицаја на застарелост права на наплату утврђеног пореза (имајући у виду дан на који је пореском обвезнику достављено решење о утврђеном порезу на наслеђе и поклон, односно када је обавеза пореза по том основу доспела за плаћање, да ли је било прекида застарелости, колико је времена протекло од истека године у којој је ту обавезу требало наплатити и др ..).

Напомињемо да физичка деоба наследничке заједнице извршена између наследника у оставинском поступку у несразмери са оствареним наследним деловима, извршена без накнаде, са пореског становишта не представља наслеђе већ поклон, који је наследнику који је деобом остварио више од припадајућег дела учинио наследник који је деобом остварио мање од припадајућег дела.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање прихода који је обвезник остварио за период док је испуњавао услове да буде предузетник паушалац у случају када постане обвезник ПДВ-а

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-131/2018-04 од 18.12.2018. год.)

Наводите да сте као адвокат – предузетник били у систему паушалног опорезивања до 2. августа 2017. године. С тим у вези, истичете да сте дана 1. августа 2018. године издали рачун по основу чега сте прешли цензус од 8.000.000 динара, те сте од 2. августа постали обвезник ПДВ-а.

Одредбом чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 14/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети Законом.

Одредбом члана 40. став 1. Закона прописано је да обвезник пореза на приходе од самосталне делатности уписан у регистар код надлежног органа, односно организације који с обзиром на околности није у стању да води пословне књиге, осим пословне књиге о оствареном промету, или коме њихово вођење отежава обављање делатности, има право да поднесе захтев да порез на приходе од самосталне делатности плаћа на паушално утврђен приход (у даљем тексту: паушално опорезивање).

Право на паушално опорезивање не може се признати обвезнику из става 1. овог члана чији је укупан промет у години која претходи години за коју се утврђује порез, односно чији је

планирани промет када почиње обављање делатности већи од 6.000.000 динара, као и обвезнику који је евидентиран као обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 40. став 2. тач. 4) и 5) Закона).

Предузетник паушалац коме престаје право на паушално опорезивање по основу из члана 40. став 2. тачка 5) Закона, тј. који је евидентиран као обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, дужан је да води пословне књиге најкасније од дана када постане обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, без утврђивања обавезе вођења пословних књига решењем надлежног пореског органа (члан 42. став 7. Закона).

Предузетници паушалци дужни су да воде само пословну књигу о оствареном промету (члан 43. став 4. Закона).

Према члану 7. став 1. Правилника о пословним књигама и исказивању финансијског резултата по систему простог књиговодства („Службени гласник РС”, бр. 140/04), у пословну књигу КПО – Пословна књига о оствареном промету паушално опорезованих обвезника, књиже се приходи од продатих производа и извршених услуга тако што се у образац пословне књиге подаци уносе на следећи начин:

- 1) у колону 1 – редни број пословне промене од почетка године, односно од почетка обављања делатности, ако је почетак обављања делатности у текућој години;
- 2) у колону 2 – датум и опис књижења пословне промене у пословној књизи;
- 3) у кол. 3 и 4 – износ прихода од продаје производа, односно од извршених услуга;
- 4) у колону 5 – износ укупних прихода, као износа из кол. 3. и 4.

Имајући у виду наведене одредбе Закона, промет који је обвезник пореза на приходе од самосталне делатности на паушално

утврђен приход остварио по основу обављања делатности у току пореског периода – календарске године, представља промет остварен у тој календарској години када је рад фактички обављен и када је настало потраживање од дужника по том основу, односно када је књижена пословна промена у књизи оствареног промета (књига КПО), независно од околности када је реализована наплата потраживања од дужника. Приход по основу потраживања која су настала у периоду када је то потраживање предузетника евидентирано у књизи оствареног промета као приход од продатих производа и извршених услуга, предмет је опорезивања на паушално утврђени приход.

С тим у вези, узимајући у обзир да се опорезивање не може вршити по истом основу два пута, приход који је обвезник остварио за период док је испуњавао услове да буде предузетник паушалац (док није изгубио статус паушалца јер је постао обвезник пореза на додату вредност) и за који период је измирио обавезе по основу јавних прихода, сматра се приходом од самосталне делатности који се паушално опорезује.

Предузетник који је стекао статус обвезника пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (у конкретном случају, остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара), губи право на паушално опорезивање прихода од самосталне делатности даном стицања статуса обвезника пореза на додату вредност и дужан је да води пословне књиге најкасније од дана када постане обвезник пореза на додату вредност, без утврђивања обавезе вођења пословних књига решењем надлежног пореског органа.

Указујемо да Пореска управа, сагласно начелу фактицитета, у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода, према члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02 и 95/18).

2. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу капиталног добитка од продаје удела у привредном друштву, који удео је у свом власништву имало непрекидно најмање десет година, с тим да овим преносом привредно друштво стиче сопствене уделе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-610/2018-04 од 18.12.2018. год.)

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13, 108/13, 57/14, 68/14, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности.

Под преносом се сматра продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду (члан 72. став 2. Закона).

Одредбом члана 72а став 1. тачка 5) Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.

Изузетно од става 1. тачка 5) овог члана, право на пореско изузимање не остварује се у случају када члан друштва пренесе удео или акције, односно део удела или акција које има у друштву, а по основу тог преноса друштво стиче сопствене уделе, односно акције у смислу закона којим се уређују привредна друштва (члан 72а став 3. Закона).

Продајном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу Закона, сматра се уговорена цена, односно тржишна цена

коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне, при чему се као уговорена, односно тржишна цена узима цена без пореза на пренос апсолутних права (члан 73. ст. 1. и 2. Закона).

Набавном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу Закона, сматра се цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности (члан 74. став 1. Закона). Набавна цена увећава се годишњим индексом потрошачких цена од дана стицања до дана преноса, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике (члан 74. став 9. Закона).

Одредбом члана 157. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14-др. закон, 5/15, 44/18 и 95/18) прописано је да се сопственим уделом друштва, у смислу овог закона, сматра удео или део удела који друштво стекне од свог члана.

Имајући у виду наведено, у случају када физичко лице – члан привредног друштва пренесе свој удео у привредном друштву, који (удео) је пре продаје имао у свом власништву непрекидно најмање десет година, а по основу тог преноса друштво стекне сопствене уделе, приход који физичко лице оствари као разлику између продајне и набавне цене удела, подлеже плаћању пореза на капитални добитак остварен преносом уз накнаду.

Околност да је физичко лице пре продаје удео у привредном друштву имало у свом власништву непрекидно најмање десет година, у предметном случају (када тим преносом друштво стиче сопствени удео) није од значаја за пореско изузимање по основу капиталног добитка.

Начин подношења и садржина пореске пријаве за утврђивање пореза на капиталне добитке прописан је Правилником о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на доходак грађана који се плаћа по решењу („Службени гласник РС”, бр. 90/17 и 38/18). Пореска пријава за утврђивање пореза на капиталне добитке на

Обрасцу – ППДГ-ЗР подноси се Пореској управи у електронском облику преко портала Пореске управе или у писменом облику.

3. Коришћење права на ослобођење од плаћања дела пореза и доприноса по основу зараде за новозапослена лица које користи послодавац – правно лице које је било разврстано у мала правна лица када је почело да корисати олакшицу, а након три године дође до промене у разврставању у средње правно лице

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-203/2018-04 од 4.12.2018. год.)

Према наводима у допису, правно лице је почев од 2014. године користило ослобођење од плаћања дела пореза и доприноса по основу зараде за новозапослена лица у облику права на повраћај 70% плаћених пореза и доприноса. Даље се наводи да је, сагласно изменама и допунама закона којима се уређују порез на доходак грађана и доприноси за обавезно социјално осигурање које су у примени од 1. јануара 2016. године, имајући у виду да је то правно лице разврстано као мало правно лице, послодавац користио нову врсту ослобођења у облику повраћаја 75% плаћених пореза и доприноса за 9 новозапослених лица, а од 1. октобра 2016. године за још 17 новозапослених лица. Правно лице је у 2017. години наставило са коришћењем стеченог права на олакшице за тих 26 новозапослених лица. Указујете да је према завршном рачуну за 2016. годину, који сте предали 30. јуна 2017. године, за наредну пословну годину привредно друштво разврстано у средња правна лица на основу критеријума од значаја за разврставање сагласно закону којим се уређује рачуноводство.

Према одредбама члана 21в ст. 1. и 6. тачка 2) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 –

исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: ЗПДГ) и члана 45. ст. 1. и 7. тачка 2) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: ЗДОСО), послодавац – правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који запосли нова лица (најмање 10, а највише 99 новозапослених лица) има право на повраћај 70% плаћених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање (на терет запосленог и на терет послодавца) по основу зараде за новозапослено лице, исплаћене закључно са 31. децембром 2019. године.

Према одредбама члана 21д став 1. ЗПДГ и члана 45в став 1. ЗДОСО, послодавац – правно лице које се, у смислу закона којим се уређује рачуноводство, разврстава у микро и мала правна лица, као и предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који заснује радни однос са најмање два нова лица, има право на повраћај 75% плаћених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање (на терет запосленог и на терет послодавца) по основу зараде за новозапослено лице, исплаћене закључно са 31. децембром 2019. године.

Одредбом члана 2. тачка 6) Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13 и 30/18) прописано је да редован годишњи финансијски извештај је извештај који треба да пружи истинит и поштен преглед финансијског положаја и успешности пословања правног лица и који се саставља за пословну годину која је једнака календарској или која је различита од календарске.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о рачуноводству, којим је уређено разврставање правних лица, прописано је да се правна лица, у смислу овог закона, разврставају на микро, мала, средња и велика, у зависности од просечног броја запослених, пословног прихода и просечне вредности пословне имовине утврђених на дан састављања редовног годишњег финансијског извештаја у пословној години.

Разврставање у складу са наведеним критеријумима врши правно лице самостално на дан састављања финансијских извештаја и добијене податке користи за наредну пословну годину (члан 6. став 6. Закона о рачуноводству).

Правна лица, односно предузетници дужни су да састављају редовне годишње финансијске извештаје за пословну годину која је једнака календарској, у складу са овим законом и подзаконским прописима донетим на основу овог закона (члан 25. став 1. Закона о рачуноводству).

Имајући у виду наведено, у случају када олакшицу за запошљавање нових лица користи послодавац – правно лице које је, у смислу Закона о рачуноводству, разврстано у мало правно лице, тако да остварује право на повраћај дела (у конкретном случају, повраћај 75%) плаћеног пореза и доприноса по основу зараде новозапосленог лица, право на олакшицу може да остварује док испуњава услове прописане чланом 21д ЗПДГ и чланом 45в ЗДОСО.

Када у зависности од просечног броја запослених, пословних прихода и просечне вредности пословне имовине утврђених по састављању редовног годишњег финансијског извештаја за пословну годину (у предметном случају, за 2016. годину) дође до промене у разврставању правног лица тако да услед промене наведених критеријума правно лице (које је као мало правно лице користило олакшицу) за наредну пословну годину (дакле, за 2017. годину) буде разврстано у средње правно лице, оно нема право да настави да даље користи олакшице из члана 21д ЗПДГ и члана 45в ЗДОСО, у години (у 2017. години) за коју је разврстано у средње правно лице.

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Да ли општина Параћин може примењивати важећу Одлуку о локалним комуналним таксама („Службени лист општине Параћин”, бр. 20/12 ... 23/18, у даљем тексту: Одлука), тарифни број 4 и тарифни број 7 којима су прописане комуналне таксе за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности, односно за заузеће јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова, раскопавање јавних површина и постављање грађевинских скела на јавним површинама до доношења нових одлука?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01080/2018-04 од 26.12.2018. год.)

Према одредби члана 236. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/2018, у даљем тексту: Закон), накнаде за коришћење јавне површине су:

1) накнада за коришћење простора на јавној површини у пословне и друге сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности;

2) накнада за коришћење јавне површине за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, као и за коришћење површине и објекта за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица којим се врши непосредни утицај на расположивост,

квалитет или неку другу особину јавне површине, за које дозволу издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе;

3) накнада за коришћење јавне површине по основу заузећа грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова и изградњу.

Сходно члану 239. Закона, највиши износ накнаде за коришћење јавне површине прописан је у Прилогу 12 Закона, при чему се актом скупштине јединице локалне самоуправе утврђује висина накнаде, олакшице, начин достављања и садржај података о коришћењу јавне површине надлежном органу који утврђује обавезу плаћања накнаде, у складу и на начин утврђен Законом.

Према члану 275. Закона, обавезе по основу накнада које су настале, а нису плаћене до дана ступања на снагу овог закона, измириће се у складу са прописима који су били на снази у време настанка обавезе, а поступци утврђивања, наплате и контроле накнада који су започети до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по прописима по којима су започети.

Сходно одредби члана 277. став 3. Закона, до доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона, примењиваће се подзаконски акти донети на основу закона који даном примене овог закона престају да важе, ако нису у супротности са овим законом.

Одредбом члана 278. став 1. тачка 16) прописано је да даном почетка примене Закона престају да важе одредбе члана 15. став 1. тач. 2), 9), 14) и 16), као и члана 15б Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 47/11, 93/12, 83/16 и 104/16 – др. закон), као и акта јединица локалне самоуправе која су донета на основу тих законских одредаба.

У смислу члана 15. став 1. тач. 2), 9), 14) и 16) Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 47/11, 93/12, 83/16 и 104/16 – др. закон, у даљем тексту: Закон о финансирању локалне самоуправе), локалне комуналне таксе могу се уводити за коришћење рекламних паноа, укључујући и истицање и исписивање фирме ван пословног простора на објектима и просторима који припадају јединици локалне самоуправе (коловози, тротоари, зелене површине, бандере и сл.); коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности; коришћење слободних површина за кампове, постављање шатора или друге објекте привременог коришћења и заузеће јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова.

Према томе, даном примене Закона, односно од 1. јануара 2019. године, престају да важе одредбе Закона о финансирању локалне самоуправе којима се прописује могућност утврђивања наведених локалних комуналних такси, а за коришћење јавне површине врши се утврђивање и наплата искључиво накнаде за коришћење јавне површине у складу са Законом. С тим у вези, надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да својим актом утврди висину накнаде, олакшице, начин достављања и садржај података о коришћењу јавне површине, у складу са Законом, при чему смо мишљења да се до доношења новог акта јединице локалне самоуправе не може примењивати тренутно важећа Одлука. Наведено из разлога што је у конкретном случају промењена врста прихода (претходно се наплаћивала комунална такса, а од 1. јануара 2019. године за коришћење јавне површине се наплаћује накнада)

за коју ће се прописати нови уплатни рачуни, односно Законом су уређени другачији критеријуми за утврђивање предметне накнаде, од критеријума утврђених Одлуком. Напомињемо да се обавезе локалне комуналне таксе настале до 31. децембра 2018. године по основу Одлуке које нису плаћене до дана ступања на снагу Закона, измирују у складу са Одлуком.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Да ли су сви страни држављанин ослобођени од плаћања републичке административне таксе приликом подношења захтева за издавање одобрења за приврени боравак странаца у Републици Србији, у складу са чланом 19. став 1. Закона о републичким административним таксама, или су ослобођени само страни држављани под условом узајамности, у складу са чланом 21. Закона о републичким административним таксама, као и захтев да се достави списак држава са којима Република Србија има потписане споразуме о ослобађању од плаћања такси и за које списе и радње?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00052/2017-04 од 28.12.2018. год.)

Нови Закон о странцима („Службени гласник РС” бр. 24/18) ступио је на снагу 3. априла 2018. године, а примењује се од 3. октобра 2018. године. Одредбом члана 127. тог закона прописано је да даном почетка примене тог закона престаје да важи Закон о странцима („Службени гласник РС”, бр. 97/08), а одредбом члана 126. тог закона прописано је да прописи донети на основу Закона о странцима („Службени гласник РС”, бр. 97/08) остају на снази до доношења прописа којима се стављају ван снаге, уколико нису у супротности са одредбама Закона о странцима („Службени гласник РС”, бр. 24/18). Након усвајања Закона о странцима и његовог ступања на снагу, није иницирана измена Закона о републичким административним таксама за списе и радње код надлежног органа у поступку издавања одобрења за боравак странаца на територији Републике Србије за које се плаћа републичка административна такса.

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према одредбама члана 19. став 1. тач. 1), 13) и 16) Закона, не плаћа се такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности, односно за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором, односно за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе посебно прописано Тарифом.

Одредбом члана 19. став 3. Закона прописано је да ако орган надлежан за доношење списка, односно вршења радње, на захтев обвезника – физичког лица, на основу документованих података о примањима обвезника физичког лица и чланова његове уже породице процени да обвезник не може да плати таксу без штете по своје нужно издржавање или нужно издржавање своје уже породице, решењем ће одлучити да се такса до износа од 10.000 динара не плати, а ако је такса прописана у износу преко 10.000

динара, одлучиће да се у том случају такса плати у износу који представља разлику између прописане таксе и 10.000 динара.

Одредбом члана 21. Закона прописано је да страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страно лице држављанин.

У Одељку А Тарифе републичких административних такси, Тарифни број 1. прописна је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано, у износу од 310 динара.

Тарифним бројем 37. став 1. тач. 6), 7) и 8) у Одељку А Тарифе прописано је да се републичка административна такса плаћа за издавање путне исправе, путног листа, односно виза за стране држављане и за лица без држављанства, и то за привремени боравак до три месеца у износу од 11.320 динара, за привремени боравак преко три месеца до једне године у износу од 16.940 динара и за привремени боравак преко једне године у износу од 26.820 динара. У оквиру напомене уз наведени тарифни број прописано је да се за сваку нову визу из става 1. тог тарифног броја плаћа одговарајућа такса, као и случајеви у којима се може остварити право на таксено ослобођење.

Према томе, страни држављанин који надлежном органу у Републици Србији поднесе захтев да му се изда одобрење привременог боравка у Републици Србији плаћа таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе и таксу за одобрење привременог боравка прописану Тарифним бројем 37. Одељка А Тарифе, осим у следећим случајевима:

– када је таксено ослобођење за одређене списе и радње уређено међународним уговором,

– када је испуњен услов узајамности (што значи да страни држављани имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чије је страно лице држављанин),

– када је таксено ослобођење посебно прописано Тарифом (што у конкретном случају значи када је ослобођење од плаћања таксе наведено у оквиру напомене уз Тарифни број 37. Одељка А Тарифе).

Поред тога, ако орган надлежан за доношење списка, односно вршења радње, на захтев обвезника – физичког лица, на основу документованих података о примањима обвезника – физичког лица и чланова његове уже породице процени да обвезник не може да плати таксу без штете по своје нужно издржавање или нужно издржавање своје уже породице, решењем ће одлучити да се такса до износа од 10.000 динара не плати, а ако је такса прописана у износу преко 10.000 динара, одлучиће да се у том случају такса плати у износу који представља разлику између прописане таксе и 10.000 динара. С тим у вези, потребно је да се обвезник таксе, захтевом за ослобођење од плаћања предметне таксе обрати Министарству унутрашњих послова, као органу надлежном за издавање одобрења за привремени боравак странаца у Републици Србији.

У решењу, исправи, документу или писменом, које се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

Напомињемо да је у вези информација о списку држава са којима Република Србија има потписане споразуме у којима је прописано ослобођење од плаћања такси и за које списе и радње, потребно да се обратите министарству надлежном за спољне послове, као надлежном органу.

2. Издавање визе, без наплате такси, учесницима 141. скупштине Интерпарламентарне уније

(Мишљење Министарства финансија, бр. 27-00-00017/2018-04 од 27.12.2018. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03,

51/03 – исправка, 61/05, 101/05 – др. закон, 5/09, 54/09, 50/11, 93/12, 65/13 – др. закон, 83/15, 112/15, 113/17, 3/18 – исправка и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Према члану 3. став 1. Закона, обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа.

Одредбом члана 11. став 1. Закона прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона, за које списе и радње се не плаћа такса, између осталог, да се такса не плаћа за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе посебно прописано Тарифом.

Према Тарифном броју 37. став 1. тачка 5) Закона, за издавање путне исправе, путног листа, односно виза за стране држављане и за лица без држављанства, и то за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу, за један улазак, са роком важења до 15 дана плаћа се републичка такса у износу од 16.900 динара.

Напоменом уз Тарифни број 37. прописано је да таксе из става 1. тач. 4), 5) и 6) тог Тарифног броја не плаћају страни држављани који организовано долазе у Републику Србију, као учесници на такмичењима, односно скуповима међународног карактера, односно лица у непосредној вези са учешћем учесника.

Имајући у виду напред наведено, страни држављани који организовано долазе у Републику Србију ради учешћа на 141.

скупштини Интерпарламентарне уније у Београду, не плаћају републичку административну таксу за визу за привремени боравак до 15 дана.

3. Да ли постоји могућност ослобођења Апотеке Београд и Института за медицину рада Србије „др Драгомир Карајовић” од плаћања републичке административне таксе за списе и радње из области безбедности и здравља на раду?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00768/2018-04 од 27.12.2018. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 1 13/17, 3/18 – исправка и 50/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Сходно члану 1а тачка 3) Закона, органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења.

Према члану 3. став 1. Закона, обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа.

Одредбом члана 11. став 1. Закона прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона, за које списе и радње се не плаћа такса.

Према одредби члана 18. тачка 4) Закона ослобађају се плаћања таксе установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 310 динара.

Тарифним бројем 207а Одељка А Тарифе прописана је такса за полагање стручног испита, и то:

1) за стручни испит о практичној оспособљености за обављање послова безбедности и здравља на раду, у износу од 12.140 динара;

2) за стручни испит о практичној оспособљености одговорног лица, за обављање послова прегледа и провере опреме за рад и за стручни испит о практичној оспособљености одговорног лица за обављање послова испитивања услова радне околине, односно хемијских, биолошких и физичких штетности (осим јонизујућих зрачења) микроклиме и осветљености, у износу од 15.180 динара.

НАПОМЕНА:

За поновно полагање стручног испита плаћа се такса прописана овим тарифним бројем.

За поновно полагање посебног дела стручног испита плаћа се такса у износу од 70% одговарајуће таксе прописане овим тарифним бројем.

За поновно полагање само усменог дела посебног стручног испита плаћа се такса у износу од 50% одговарајуће таксе прописане овим тарифним бројем.

Тарифним бројем 207в Одељка А Тарифе прописана је такса за утврђивање испуњености прописаних услова, односно издавања или обнављања лиценце, за обављање послова у области безбедности и здравља на раду, и то

1) за лиценцу правном лицу, односно предузетнику за обављање послова безбедности и здравља на раду, у износу од 50.600 динара;

2) за лиценцу правном лицу за обављање послова прегледа и провере опреме за рад и испитивања услова радне околине, у износу од 202.400 динара;

3) за лиценцу за обављање послова одговорног лица за прегледе и провере опреме за рад и испитивања услова радне околине, у износу од 30.360 динара.

Одредбама члана 37. ст. 1, 2. и 4. Закона о безбедности и здрављу на раду („Службени гласник РС”, бр. 101/05, 91/15 и 113/17) прописано је да је послодавац дужан да организује послове за безбедност и здравље на раду. Послове безбедности и здравља на раду може да обавља лице које има положен стручни испит у складу са тим законом. За обављање послова безбедности и здравља на раду послодавац може да одреди једног или више од својих запослених или да ангажује правно лице, односно предузетника који има лиценцу (у даљем тексту: лице за безбедност и здравље на раду).

Када Апотека „Београд”, односно Институт за медицину рада Србије „др Драгомир Карајовић” поднесе захтев надлежном органу да се изврши спис или радња у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа ослобођена је плаћања републичке административне таксе у складу са чланом 18. тачка 4) Закона, имајући у виду да су предметна лица здравствене установе основане средствима у државној својини које оснива Република Србија, односно општина, односно град.

Међутим, када Апотека „Београд” поднесе пријаву надлежном органу за полагање стручног испита за обављање послова безбедности и здравља на раду у име запослених плаћа

се такса из Тарифног броја 207а Одељка А Тарифе у складу са Законом. Наиме, обвезник таксе за подношење пријаве за полагање стручног испита је лице које полаже стручни испит за обављање послова безбедности и здравља на раду. С тим у вези, на Апотеку „Београд”, у конкретном случају, не може се применити ослобођење од плаћања таксе које је прописано одредбама члана 18. Закона, имајући у виду да се предметно ослобођење односи на установу као обвезника таксе, и не може се применити у случају када установа у име запослених који су обвезници плаћања таксе подноси предметну пријаву.

Када обвезник таксе (у конкретном случају, Институт за медицину рада Србије „др Драгомир Карајовић”) поднесе захтев надлежном органу за утврђивање испуњености прописаних услова, односно издавања или обнављања лиценце, за обављање послова у области безбедности и здравља на раду, из Тарифног броја 207в тач. 1) и 2) Одељка А Тарифе, ослобођен је плаћања таксе у складу са чланом 18. тачка 4) Закона, имајући у виду да је Институт за медицину рада Србије „др Драгомир Карајовић” здравствена установа основана од стране Републике Србије.

4. Захтев за ослобођење од плаћања републичке административне таксе за издавање радне дозволе за запошљавање држављанину Републике Македоније који је поднео Републички геодетски завод

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01019/2018-04 од 19.12.2018. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17,

3/18 – исправка, 50/18 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Одредбом члана 11. став 1. Закона прописано је да се такса плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона, за које списе и радње се не плаћа такса.

Према одредби члана 18. тачка 1) Закона ослобађају се плаћања таксе органи, организације и институције Републике Србије.

Одредбом члана 19. став 1. тачка 13) Закона прописано је да се такса не плаћа за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Према одредби члана 21. Закона, страни држављани, под условом узајамности, имају право на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страном лице држављанин.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано у износу од 310 динара.

Тарифним бројем 205. Одељка А Тарифе прописано је да се за решење (радну дозволу) за запошљавање страних држављана у Републици Србији плаћа републичка административна такса у износу од 13.470 динара.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 1) Закона о запошљавању странаца („Службени гласник РС”, бр. 128/14, 113/17 и 50/18) прописано је да је радна дозвола врста дозволе за рад која се издаје као радна дозвола за запошљавање.

Према одредби члана 15. став 1. тачка 3) Закона о запошљавању странаца прописано је да послодавац на чији захтев је издата радна дозвола сноси трошкове издавања радне дозволе и исте не може да пренесе на странца.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да се странац запошљава у Републици Србији ако су испуњени услови утврђени законом, односно потврђеним међународним уговором, мишљења смо да када послодавац понесе захтев надлежном органу да му се изда решење (радна дозвола) за запошљавање страног држављанина у Републици Србији, плаћа републичку административну таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе у износу од 310 динара и таксу за решење (радну дозволу) за запошљавање страних држављана у Републици Србији у износу од 13.470 динара, у складу са Законом, осим у случају када је Законом прописано право на ослобођење од плаћања таксе (нпр. када је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором у складу са чланом 19. став 1. тачка 13) Закона, као и под условом узајамности прописаним чланом 21. Закона).

Напомињемо да је Републички геодетски завод, као посебна организација Републике Србије, ослобођен плаћања републичке административне таксе у складу са чланом 18. тачка 1) Закона. Према томе, када је Републички геодетски завод обвезник таксе у складу са Законом, ослобођен је плаћања републичке административне таксе.

Како наводите у захтеву, подносилац захтева за издавање решења (радне дозволе) за запошљавање страног држављанина у Републици Србији (у конкретном случају, држављанке Републике Македоније) је Републички геодетски завод. Стога, мишљења смо да, у конкретном случају, Републички геодетски завод је ослобођен плаћања републичке административне таксе у складу са чланом 18. Закона, имајући у виду да је обвезник таксе.

АКЦИЗЕ

1. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе у случају када привредно друштво обавља превоз терета за сопствене потребе (превоз својих сировина и алата), при чему је основна делатност привредног друштва производња електричне енергије (шифра делатности 35.11)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 464-01-00686/2018-04 од 13.12.2018. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС”, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15 и 81/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1) Правилника прописано је, између осталог, да лице може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари, као и превоз за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као

и ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Чланом 8. ст. 1. и 2. Правилника прописано је да се рефакција плаћене акцизе на деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, врши на основу писменог захтева, поднетог Пореској управи на Обрасцу РЕФ - Т. Ставом 3. тач. 3) и 10) истог члана Правилника прописано је да уз захтев правно лице, односно предузетник подноси одговарајуће доказе у зависности од делатности за коју је регистрован и коју обавља, између осталог, оверену изјаву одговорног лица у правном лицу, односно предузетника да обавља превоз за сопствене потребе, односно фотокопију одговарајућег документа из евиденције ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза уписа у одговарајућу евиденцију, одговарајући документ (фотокопија товарног листа или отпремнице, доставнице и др.) којим се доказује да је домаћи превозник извршио превоз ствари за сопствене потребе.

Одредбом члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 68/15 и 41/18, у даљем тексту: Закон о превозу терета у друмском саобраћају) прописано је да је превоз терета за сопствене потребе је превоз терета у друмском саобраћају које домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник пољопривредник, односно страно правно лице, предузетник или физичко лице обавља без накнаде у вези са пословима из своје делатности, да је превозник привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице коме је сходно националном законодавству државе у којој се налази његово

седиште, односно пребивалиште, одобрено обављање превоза терета.

Чланом 3. став 3. тач. 1), 2) и 3) Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да је при обављању превоза терета за сопствене потребе неопходно да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља, да се превоз терета обавља без накнаде; да терет који се превози мора бити у власништву, продат, купљен, узет или предат у закуп, произведен, дорађен или поправљен од стране истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе.

Одредбом чланом 6. став 5. тачка 1) Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да лиценца за превоз није потребна за обављање превоза терета за сопствене потребе.

Сходно претходно наведеним законским и подзаконским одредбама, привредно друштво чија је регистрована претежна делатност производња електричне енергије, а ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте које се користе у транспортне сврхе, за превоз за сопствене потребе (превоз својих сировина и алата), потребно је да поседује, између осталог, оверену изјаву одговорног лица у правном лицу, односно предузетника да обавља превоз за сопствене потребе, односно фотокопију одговарајућег документа из евиденције ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза уписа у одговарајућу евиденцију, одговарајући документ (фотокопија товарног листа или отпремнице, доставнице и др.) којим се доказује да је домаћи превозник извршио превоз ствари за сопствене потребе, који је неопходно приложити уз сваки појединачни захтев за рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, како је прописано Правилником и Обрасцем РЕФ - Т.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

2. Могућност складиштења произведених цигарета намењених извозу у неком другом магацину, ван локације магацина готових производа где је регистрована производна јединица, услед превазилажења смештајних капацитета у магацину готових производа у месту „А“, а у циљу испуњења договорене динамике испоруке иностраним купцима
(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-02216/2018-04 од 13.12.2018. год.)

Одредбом члана 19. став 1. тачка 1) Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 10/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се акциза не плаћа на акцизне производе које извози произвођач, односно које произвођач ради извоза отпрема у царинско складиште, отворено у складу са царинским прописима.

Према ставу 2. наведеног члана Закона, прописано је да се ослобођење из става 1. тачка 1) у делу који се односи на извоз остварује на основу царинских исправа којим се доказује да су производи напустили територију Републике Србије.

Обрачунавање и плаћање акцизе, сходно члану 20а Закона, одлаже се ако се акцизни производи отпремају из производног погона произвођача у његово акцизно складиште, односно из акцизног складишта произвођача у његово друго акцизно складиште.

Према члану 21. став 1. Закона прописано је да је обвезник акцизе дужан да обрачуна акцизу у моменту стављања акцизних производа у промет.

Сходно ставу 2. тач. 1) и 2) Закона, прописано је да се стављањем у промет акцизних производа сматра свако отпремање акцизних производа из производног погона од стране произвођача акцизних производа за које нема акцизну дозволу, осим отпремања акцизних производа из производног погона у царинско складиште, отворено у складу са царинским прописима, односно свако отпремање акцизних производа из акцизног складишта осим отпремања у сопствено друго акцизно складиште, односно у царинско складиште, отворено у складу са царинским прописима.

Ставом 3. наведеног члана Закона прописано је да се стављањем у промет акцизних производа сматра и свако отпремање акцизних производа из царинског складишта за које је, у складу са чланом 19. став 1. тач. 1) и 4) овог закона прописано ослобођење од плаћања акцизе, ако се не отпреме ван територије Републике Србије, осим отпремања акцизних производа од стране произвођача акцизних производа у сопствени производни погон ради оплемењивања, обраде, дораде или прераде у складу са царинским прописима.

Одредбом члана 3а став 1. Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и подношења пореске пријаве („Службени гласник РС”, бр. 3/05, 54/05, 36/07, 63/07, 53/09, 63/12, 95/12, 96/12 – исправка, 56/13, 67/15, 101/16, 86/17, 20/18 и 48/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да код отпремања акцизних производа за које је, у складу са чланом 19. Закона, прописано ослобођење од плаћања акцизе, акциза се не обрачунава, већ се на отпремници или доставници изричито назначава да је реч о отпреми производа за које је прописано ослобођење од плаћања акцизе.

Према ставу 2. наведеног члана Правилника, прописано је да ако се акцизни производи за које је, у складу са чланом 19. став 1. тач. 1) и 4) Закона, прописано ослобођење од плаћања акцизе, пре напуштања територије Републике Србије, отпремају у царинско складиште, акциза се не обрачунава, већ се на отпремници, доставници или другом документу изричито назначава да је реч о отпреми производа за које је прописано ослобођење од плаћања акцизе у царинско складиште.

Сходно ставу 3. истог члана Правилника уређено је да ако се акцизни производи из става 2. овог члана из царинског складишта не отпреме ван територије Републике Србије, обрачун акцизе из члана 1. Правилника врши се приликом отпремања из царинског складишта, осим у случају када се акцизни производи отпремају у сопствени производни погон ради оплемењивања, обраде, дораде или прераде у складу са царинским прописима.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, у конкретном случају, произведене цигарете намењене извозу које се због недостатка смештајних капацитета не могу смештати у магацин готових производа или у акцизно складиште произвођача на локацији где је регистрована производна јединица обвезника акцизе – произвођача, у овом случају, у магацину готових производа или акцизном складишту у месту „А“, могу се ради извоза отпремати из производног погона у месту „А“ у царинско складиште, отворено у складу са царинским прописима, при чему се ослобођење од плаћања акцизе на цигарете које се извозе остварује на основу царинских исправа којим се доказује да су производи напустили територију Републике Србије. На цигарете које су смештене у царинско складиште акциза се не обрачунава већ се на отпремници или доставници изричито назначава да је реч о отпреми производа за које је прописано ослобођење од плаћања акцизе.

Уколико се акцизни производи не извезу, односно уколико се не отпреме из царинског складишта ван територије Републике Србије, обвезник акцизе, у конкретном случају, произвођач цигарета дужан је да обрачуна и плати акцизу на количину цигарета која се не извезе, а из царинског складишта се ставља у промет на територију Републике Србије, осим када се те цигарете отпремају у сопствени производни погон ради оплемењивања, обраде, дораде или прераде у складу са царинским прописима.

При томе напомињемо да уколико обвезник акцизе – произвођач цигарета смешта произведене цигарете намењене извозу у неки други магацин, који нема статус акцизног складишта, ван локације магацина готових производа где је регистрована производна јединица, због недостатка смештајних капацитета у магацину готових производа у месту „А“, у том случају, такво отпремање цигарета сматра се стављањем у промет акцизних производа на које је обвезник акцизе дужан да обрачуна и плати акцизу на начин и у роковима прописаним Законом.

3. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе у случају када правно лице обавља превоз терета за сопствене потребе између својих објеката, а делатност правног лица је регистрована у сектору И (Услуге смештаја и исхране) Класификације делатности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00625/2018-04 од 06.12.2018. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14,

55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности. Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС”, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15 и 81/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за

које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Према члану 5. Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари, као и превоз за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 6) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 68/15 и 40/18, у даљем тексту: Закон о превозу терета у друмском саобраћају) прописано је да је превоз терета за сопствене потребе превоз терета у друмском саобраћају који домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, пољопривредник, односно страно правно лице, предузетник или физичко лице обавља без накнаде у вези са пословима из своје делатности.

Према члану 3. став 3. тач. 1), 2) и 6) Закона о превозу терета у друмском саобраћају, прописано је да при обављању превоза терета

за сопствене потребе неопходно је да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља, да се превоз терета обавља без накнаде, да теретно возило или скуп возила мора бити регистровано у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима и да је у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника који обавља превоз за сопствене потребе или се користи на основу уговора о финансијском лизингу или се користи на основу уговора о закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште односно пребивалиште налази на територији Републике Србије.

Сходно претходно наведеним законским и подзаконским одредбама, у конкретном случају, Установа студентски центар „Београд“, чија је претежна делатност регистрована у сектору И Остали смештај (шифра делатности 55.90), која обавља транспорт за сопствене потребе, и то хране, постелног рубља, ресторанског рубља и течног нафтног гаса између својих објеката, при чему користи 6 теретних возила и 1 камион, има право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, и то за деривате нафте који су набављени пре ступања на снагу Правилника о изменама и допунама Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС”, бр. 81/18, у даљем тексту: *Измене Правилника*), односно за деривате нафте који су набављени до 3. новембра 2018. године, у складу са условима који су били на снази до ступања на снагу *Измене Правилника*, тако што ће, између осталог, приложити решење о испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза лица, односно ствари у друмском саобраћају издато од министарства надлежног за послове саобраћаја, при чему се захтев

за рефакцију плаћене акцизе подноси на старом Обрасцу РЕФ – Т, уз достављање одговарајућих доказа и документације прописане у наведеном обрасцу.

Ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су набављени од дана ступања на снагу Измене Правилника (од 3. новембра 2018. године), потребно је да, поред других прописаних услова, поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце. Уколико за обављање превоза терета није потребна лиценца за превоз, потребно је доставити, између осталог, оверену изјаву одговорног лица у правном лицу, односно предузетника да обавља превоз за сопствене потребе, односно фотокопију одговарајућег документа из евиденције ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза уписа у одговарајућу евиденцију, као и да испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

4. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе, за превоз ствари за сопствене потребе, у случају када се превоз ствари за сопствене потребе обавља до продајних објеката другог правног лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 110-00-00477/2018-04 од 06.12.2018. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03,

43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15 и 103/15, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности. Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Сагласно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9 став 1. тач. 3), 5) и 7) овог Закона који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1 . тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне

сврхе и за грејање („Службени гласник РС”, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15 и 81/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Према члану 5. Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари, као и превоз за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце.

Ставом 4. Правилника прописано је да се под превозом за сопствене потребе подразумева превоз производа, односно робе од производног погона (производног објекта), односно царинског прелаза до складишта, као и превоз од складишта до продајних

објеката, односно крајњих купаца, који се обавља без накнаде, и то у складу са прописом којим се уређује друмски превоз ствари.

Према члану 3. став 3. тач. 1), 2) и 6) Закона о превозу терета у друмском саобраћају, прописано је да при обављању превоза терета за сопствене потребе неопходно је да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља, да се превоз терета обавља без накнаде, да теретно возило или скуп возила мора бити регистровано у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима и у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника који обавља превоз за сопствене потребе или се користи на основу уговора о финансијском лизингу или се користи на основу уговора о закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште односно пребивалиште налази на територији Републике Србије.

Сагласно наведеним законским и подзаконским одредбама, а у вези питања које се односи на тумачење појма продајног објекта, у смислу да ли се право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, у овом случају, за превоз ствари за сопствене потребе, тако што се превоз обавља до продајног објекта другог правног лица, а не до сопственог продајног објекта, напомињемо да се под превозом за сопствене потребе подразумева превоз производа, односно робе од производног погона (производног објекта), односно царинског прелаза до складишта, као и превоз од складишта до продајних објеката, односно крајњих купаца, који се обавља без накнаде, и то у складу са прописом којим се уређује друмски превоз ствари, при чему напомињемо да се под продајним објектима подразумевају како сопствени продајни објекти тако и продајни објекти других правних лица којима се продаје роба.

Према томе, сходно наведеним одредбама, под продајним објектима се подразумевају како сопствени продајни објекти тако и продајни објекти других правних лица којима се испоручује роба, те уколико лице обавља делатност превоза робе у складу са прописима којима се уређује сопствени превоз терета у друмском саобраћају, може да оствари право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, уколико испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

5. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе за превоз ствари у случају када се плаћање рачуна за деривате нафте врши путем пребијања (компензације)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00057/2017-04 од 01.11.2018. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС”, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем текст: Закон), прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте,

биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Према члану 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС”, бр. 112/12, 38/13, 93/13 и 111/15, у даљем тексту: Правилник), прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Рефакција плаћене акцизе, сагласно ставу 2. наведеног члана Правилника, остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то:

– за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски

превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе;

– за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се користи за грејање, остварује привредни субјект ради загревања пословног, односно физичко лице ради загревања стамбеног простора.

У складу са ставом 3. истог члана Правилника прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе из ст. 1. и 2. овог члана Правилника може да оствари купац – крајњи корисник ако деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од:

1) увозника, односно произвођача који је на те деривате нафте, биогорива и биотечности платио прописани износ акцизе, а под условом да поседује рачун са исказаним износом акцизе и доказ да је платио тај рачун;

2) овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на велико деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да поседује рачун о набавци тих производа и доказ да је платио тај рачун;

3) овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на мало деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да:

(1) поседује фискални исечак о набавци тих производа и рачун који садржи податак о редном броју фискалног исечка – ако је купац – крајњи корисник правно лице или предузетник;

(2) поседује фискални исечак, односно фискални исечак и рачун који садржи податак о редном броју фискалног исечка о набавци тих производа у складу са чланом 24. став 3. тачка 4) Правилника – ако је купац – крајњи корисник физичко лице.

Рачун из става 3. овог члана Правилника мора да садржи податке о купцу, врсти, количини и вредности набављених деривата нафте, биогорива и биотечности, а рачун који не садржи податке из ст. 3. и 4. овог члана Правилника не може се употребити у поступку рефакције плаћене акцизе по одредбама овог Правилника (члан 2. ст. 4. и 5. Правилника).

Према одредбама чл. 336. и 337. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 57/89 и „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93) прописано је да дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживања гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела.

Дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживања гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела.

Пребијање не настаје чим се стекну услови за то, него је потребно да једна страна изјави другој да врши пребијање.

После изјаве о пребијању сматра се да је пребијање настало оног часа кад су се стекли услови за то.

Одредбом члана 5. Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност („Службени гласник РС”, бр. 68/15) прописано је правна лица и предузетници могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом.

Правна лица и предузетници не могу измиривати међусобне новчане обавезе на начин из става 1. овог члана, уколико су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

Обавезе измирене на начин из става 1. овог члана, осим ако су измирене пребијањем (компензација), евидентирају се преко рачуна код пружаоца платних услуга, најмање једанпут месечно, по правилу крајем месеца.

Плаћање међусобних обавеза и потраживања из става 1. овог члана врши се као платна трансакција између учесника.

Према томе, у случају када купац – крајњи корисник набавља деривате нафте, које користе у транспортне сврхе за превоз лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, а рачун о набавци деривата нафте плаћа путем компензације (при чему се, како наводите у допису, као доказ о плаћању рачуна прилаже изјава о компензацији потписана и оверена од стране свих учесника), према нашем мишљењу, купац – крајњи корисник, у овом случају, може уз захтев за рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, а ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе, да прилажи изјаву о компензацији потписану од стране свих учесника у складу са прописима којима се уређује ова област, а којом се доказује да је рачун о набавци деривата нафте плаћен, у конкретном случају у корист произвођача, увозника, односно овлашћеног дистрибутера деривата нафте, као и да испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да је члан 46. Закона о платном промету („Службени лист СРЈ“, бр. 3/02 и 5/03 и „Службени гласник РС“, бр. 43/04, 62/06, 111/09 – др. закон, 31/11 и 139/14 – др. закон), на који се позивате у вашем допису, престао да важи.

ЦАРИНЕ

1. Могућност чувања архивских примерака царинске декларације са прилозима и других докумената из царинског поступка само у електронском облику

(Мишљење Министарства финансија, бр. 030-01-00025/2018-17 од 05.12.2018. год.)

Најпре, указали бисмо на члан 84. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 18/10, 111/12, 29/15, 108/16, 113/17 – др. закон) којим је прописано да роба над којом треба да се спроведе царински поступак мора да буде обухваћена декларацијом за тај царински поступак. Такође, у члану 87. истог закона прописано је да се декларација, са исправама потребним ради примене прописа којима је уређен царински поступак за који се роба пријављује, у писменој форми подноси на прописаном обрасцу, мора да буде потписана од стране њеног подносиоца и мора да садржи податке неопходане за примену прописа којима је уређен царински поступак за који се роба пријављује.

Што се тиче обавезе чувања царинске документације, чланом 23. Царинског закона прописана је обавеза лица која учествују или су у вези са прометом робе, да царинском органу, на његов захтев, ставе на располагање исправе и податке, у било ком облику да се налазе и пруже сваку другу помоћ потребну за примену царинских прописа. У члану 24. истог закона предвиђено је да лица која учествују или су у вези са прометом робе и која су дужна да воде књиговодствену евиденцију у складу са законом, ту евиденцију, исправе и остала средства за чување података морају да воде на такав начин да су права и обавезе датог лица у вези са извозом и увозом робе, као и подаци о увозним и извозним дажбама у сваком тренутку јасни и прецизни. Такође, лица која су, у складу

са царинским прописима, дужна да воде евиденцију морају да је воде на такав начин да обезбеде приступ подацима о извозним, увозним и осталим дажбинама, као и да обезбеде приступ осталој евиденцији. Даље, у истом члану прописано је да се податак сачуван на медијуму за чување података може пренети и сачувати на другом медијуму за чување података, под условом да се податак преноси на такав начин да остане прецизан и потпун, као и да је расположив током читавог периода за који се податак чува. У члану 24. став 4. прописано је да се царинске исправе (фактуре и остале трговачке исправе, уверења, сертификати и сл.) сматрају евиденцијом. На крају, прописано је да се евиденција води, организује и чува тако да је доступна царинском органу ради контроле, те да су лица која су задужена за вођење евиденције дужна да обезбеде неопходну помоћ царинском органу, као и неопходан увид у структуру, организацију и начин рада рачуноводственог система. Још бисмо указали и на члан 26. став 1. Царинског закона којим је прописано да лице које учествује у промету робом дужно је да чува исправе из члана 23. овог закона ради контроле коју спроводи царински орган, у року утврђеним прописом, а најмање три календарске године, без обзира на медијум који се користи за чување података.

Према томе, имајући у виду претходно цитиране одредбе Царинског закона, закључак је да је могуће чување архивских примерака царинске декларације са прилозима и других докумената из царинског поступка у електронском облику. Међутим, овде треба имати у виду и Закон о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању („Службени гласник РС“, бр. 94/17) који садржи одредбе у погледу електронског документа, као и електронског чувања документа, па се поставља питање да ли се ове одредбе примењују и када је у питању чување архивских примерака царинске декларације са прилозима и других докумената из царинског поступка у електронском облику.

2. Документација коју је потребно приложити царини приликом извоза неопасног отпада – биотечности и глицерина, чија производња се обавља у складу са Решењем о издавању дозволе за третман неопасног отпада од 16.12.2018. године, издатог предузећу „А“ од стране општинске управе (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01020/2018-17 од 04.12.2018. год.)

Поступак извоза је царински поступак у којем царински орган одобрава изношење домаће робе из царинског подручја Републике Србије, при чему се примењују извозне формалности укључујући примену трговинских мера. Царински поступак извоза прописан је одредбама чл. 188. и 189. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 18/10, 111/12 ... и 113/17 – др. закон) и чл. 366. до 385. Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом („Службени гласник РС“, бр. 93/10, 63/13 ... 93/18). Поступак извоза робе започиње подношењем Јединствене царинске исправе за извоз (ЈЦИ Ц1). Уз ЈЦИ прилажу се документа прописана чланом 173. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, односно сва документа потребна за исправну примену прописа и стављање конкретне робе у поступак извоза, као што је, у зависности од сваког конкретног случаја: фактура, отпремница, спецификација или пак листа, товарни лист или друга транспортна документа, рачун за превоз робе, полиса осигурања, уверења инспекцијских органа, потврде, решења/дозволе надлежних органа за робу која подлеже прибављању истих, доказ о пореклу робе и др.

Имајући у виду да предметна роба (биотечност и глицерин) представља неопасан отпад, услови и начин за прекогранично кретање отпада прописани су Законом о управљању отпадом („Службени гласник РС“, бр. 36/09, 88/10 и 14/16), који је у надлежности Министарства заштите животне средине.

Такође, у складу са тачком 12. Одлуке о одређивању робе за чији је увоз, извоз, односно транзит прописано прибављање

одређених исправа („Службени гласник РС“, бр. 92/17, 29/18, 56/18 и 78/18), Министарство заштите животне средине је надлежно и за издавање дозвола за увоз, извоз и транзит отпада, у складу са Правилником о садржини документације која се подноси уз захтев за издавање дозволе за увоз, извоз и транзит отпада („Службени гласник РС“, бр. 60/09, 101/10 ... 98/17).

У ставу 2. тачке 12. прописано је да се одређене врсте неопасног отпада увозе, извозе, односно превозе (транзит) на основу потврде пријаве за извоз, увоз и транзит коју издаје министарство надлежно за послове заштите животне средине, у складу са Уредбом о Листи неопасног отпада за који се не издаје дозвола, са документацијом која прати прекогранично кретање („Службени гласник РС“, бр. 102/10).

Имајући у виду претходно поменуто, ради реализације извоза предметне робе потребно је да се претходно обратите надлежном Министарству заштите животне средине, са захтевом и неопходном документацијом за издавање потврде пријаве за извоз, увоз и транзит за неопасан отпад коју ћете, поред осталог, приложити царинском органу у поступку извоза предметне робе.

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног приликом пружања услуге обуке путем интернета крајњим потрошачима – физичким лицима у вези са коришћењем производа из производног програма предметног привредног друштва, при чему би у цену обуке били укључене и брошуре, односно материјал који је неопходан за спровођење обуке који би се полазницима испоручивао путем независне курирске службе ангажоване од стране конкретног друштва, а у оквиру планиране нове делатности 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) из Класификације делатности?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00525/2017-04 од 06.12.2018. год.)

У складу са одредбом члана 3. став 1 . Закона о фискалним касама („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Службени гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14, у даљем тексту: Уредба) прописане су делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања оствареног промета преко фискалне касе.

У складу са поменутом Уредбом, лице које обавља делатност 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета), као и лице које обавља делатност из области делатности 53 (Поштанске активности), ослобођено је обавезе евидентирања оствареног промета преко фискалне касе.

Према томе, сагласно наведеним одредбама Закона и Уредбе, када привредни субјект пружа услуге обуке путем интернета крајњим потрошачима – физичким лицима у вези са коришћењем производа из сопственог производног програма, при чему би у цену обуке биле укључене и брошуре, односно материјал који је неопходан за спровођење обуке који би се полазницима испоручивао путем независне курирске службе ангажоване од стране вашег друштва (нпр. независне курирске службе, post express-а или неке друге регистроване курирске службе чија делатност спада у област делатности 53 – Поштанске активности), а у оквиру планиране нове делатности 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) из Класификације делатности прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС“, бр. 54/10), није у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе.

2. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног приликом пружања услуге изнајмљивања аутомобила и лаких моторних возила, као и пружања услуге лизинга аутомобила и лаких моторних возила, правним лицима у оквиру претежне делатности 77.11 (Изнајмљивање и лизинг аутомобила и лаких моторних возила) из Класификације делатности прописане Уредбом

о класификацији делатности („Службени гласник РС“, бр. 54/10)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00645/2018-04 од 06.12.2018. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Службени гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачног оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Службени гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14, у даљем тексту: Уредба) прописане су делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања оствареног промета преко фискалне касе.

Према томе, привредно друштво које оствари промет пружањем услуге изнајмљивања и лизинга аутомобила и лаких моторних возила физичким лицима, у оквиру делатности 77.11 (Изнајмљивање и лизинг аутомобила и лаких моторних возила) у обавези је да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, сагласно наведеној Уредби, независно од чињенице да ли накнаду за пружене услуге сноси физичко лице, односно накнаду за пружене

услуге физичком лицу сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања.

При томе напомињемо, привредни субјект који остварује промет пружањем услуге изнајмљивања и лизинга аутомобила и лаких моторних возила у оквиру горе наведе делатности другим привредним субјектима (правним лицима и предузетницима) нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе, сагласно наведеној одредби Закона.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ДЕЦЕМБРУ 2018. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ	
Закон о Централном регистру обавезног социјалног осигурања	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Царински закон	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о буџету Републике Србије за 2019. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о царинској служби	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о изменама и допунама Закона о јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о измени Закона о републичким административним таксама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о изменама и допунама Закона о играма на срећу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.
Закон о изменама и допунама Закона о јавном дугу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 8. децембра 2018. год.

Закон о изменама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о изменама и допунама Закона о дувану	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о изменама и допунама Закона о порезима на имовину	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о накнадама за коришћење јавних добара	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>
Закон о изменама и допуни Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</i>

<p>Закон о давању гаранције Републике Србије у корист Ванса Intesa a.d. Београд, за измиривање обавеза Јавног предузећа „Србијагас“ Нови Сад по основу Уговора о кредиту за изградњу разводног гасовода Александровац – Брус – Копаоник – Рашка – Нови Пазар – Тутин (II фаза)</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</p>
<p>Закон о давању гаранције Републике Србије у корист Societe Generale Банке Србија a.d. Београд, Комерцијалне банке а.д. Београд, Банке Поштанска штедионица а.д. Београд, ОТП банке Србија а.д. Нови Сад и Vojvodanske banke a.d. Novi Sad по задужењу Јавног предузећа „Србијагас“ Нови Сад, по основу уговора о кредиту за изградњу гасовода на територији Републике Србије од границе са Републиком Бугарском до границе са Мађарском и другим суседним земљама са Републиком Србијом</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 95 од 8. децембра 2018. год.</p>

Закон о потврђивању Уговора о гаранцији (Пројекат техничко-путничке станице (ТПС) Земун – фаза 2) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 15 од 10. децембра 2018. год.
Закон о потврђивању Уговора о државном концесионалном зајму за Пројекат изградње обилазнице око Београда на аутопуту Е70/Е75, деоница: мост преко реке Саве код Остружнице – Бубањ Поток (Сектори 4, 5 и 6) између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, као зајмопримца и кинеске Export-Import банке, као зајмодавца	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 15 од 10. децембра 2018. год.
Закон о потврђивању Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине о обезбеђењу Републици Србији концесионалног зајма Народне Републике Кине	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 15 од 10. децембра 2018. год.

<p>Закон о потврђивању Анекса број 1 Финансијског уговора Железничка пруга Ниш – Димитровград од 31. јануара 2018. године између Републике Србије и Европске инвестиционе банке</p>	<p><i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i>, бр. 15 од 10. децембра 2018. год.</p>
<p>ИСПРАВКА Закон о давању гаранције Републике Србије у корист Societe Generale Banke Srbija a.d. Београд, Комерцијалне банке а.д. Београд, Банке Поштанска штедионица а.д. Београд, ОТП банке Србија а.д. Нови Сад и Vojvodanske banke a.d. Novi Sad по задужењу Јавног предузећа „Србијагас“ Нови Сад, по основу уговора о кредиту за изградњу гасовода на територији Републике Србије од границе са Републиком Бугарском до границе са Мађарском и другим суседним земљама са Републиком Србијом</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 98 од 14. децембра 2018. год.</p>

УРЕДБЕ	
Уредба о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2019. годину	Сл. гласник РС, бр. 97 од 13. децембра 2018. год.
ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о начину утврђивања и евидентирања корисника јавних средстава и о условима и начину за отварање и укидање подрачуна консолидованог рачуна трезора код Управе за трезор	Сл. гласник РС, бр. 99 од 18. децембра 2018. год.
Правилник о начину коришћења средстава са подрачуна консолидованог рачуна трезора Републике Србије, односно других рачуна, начину пласирања новчаних средстава, као и о начину извештавања о коришћењу, односно о инвестирању средстава	Сл. гласник РС, бр. 101 од 20. децембра 2018. год.
Правилник о допунама Правилника о начину и роковима вршења пописа имовине и обавеза корисника буџетских средстава Републике Србије и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем	Сл. гласник РС, бр. 101 од 20. децембра 2018. год.

Правилник о изменама Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 103 од 26. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину припреме, састављања и подношења финансијских извештаја корисника буџетских средстава, корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање и буџетских фондова	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о начину и поступку достављања и садржини обавештења која Пореска управа доставља Агенцији за привредне регистре	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на имовину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о подношењу пореске пријаве електронским путем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о пореској пријави за порез по одбитку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину разврставања сталних средстава по групама и начину утврђивања амортизације за пореске сврхе	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 28. децембра 2018. год.

Правилник о измени Правилника о Листи јурисдикција са преференцијалним пореским системом	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о садржини и начину вођења регистара и евиденционих листа о производњи, обради, преради и промету дувана, обрађеног дувана, прерађеног дувана, односно дуванских производа	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о садржини и начину вођења евиденција од стране произвођача дуванских производа, трговаца на велико и мало дуванским производима, увозника и извозника дувана, обрађеног дувана, прерађеног дувана, односно дуванских производа	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Правилник о Списку корисника јавних средстава	Сл. гласник РС, бр. 105 од 29. децембра 2018. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о образовању Радне групе за израду Нацрта закона о контроли државне помоћи	Сл. гласник РС, бр. 102 од 21. децембра 2018. год.
---	--

Одлука о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2019. години	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
Одлука о изменама и допуни Одлуке о условима за смањење царинских дажбина на одређену робу	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ пореза на употребу, држање и ношење добара	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2019. годину	Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.

ИЗНОС највише месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.</i>
ИЗНОС највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2019. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 104 од 28. децембра 2018. год.</i>
ПРОГРАМ за решавање проблематичних кредита за период 2018–2020. године	<i>Сл. гласник РС, бр. 105 од 29. децембра 2018. год.</i>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132